



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

## UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 443/2024-8

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Libora Duľu a sudcov Ladislava Duditša (sudca spravodajca) a Rastislava Kaššáka v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline sp. zn. 1Tos/10/2024 z 12. marca 2024 takto

### rozhodol:

Ústavnú sťažnosť **odmieta**.

### Odôvodnenie:

#### I.

#### Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 13. augusta 2024 domáha vyslovenia porušenia svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 3, čl. 48 ods. 2 a čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základných práv podľa čl. 36 ods. 1 a čl. 37 ods. 3 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), svojho práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a práva podľa čl. 47 ods. 2 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „charta“) v záhlaví označeným uznesením všeobecného súdu. Žiada, aby ústavný súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie. Zároveň žiada priznať finančné zadosťučinenie 5 000 eur a trovy konania.

2. Z ústavnej sťažnosti vyplýva, že Okresný súd Námestovo uznesením č. k. 4T/119/2011-2393 zo 14. septembra 2023 podľa § 50 ods. 4 Trestného zákona v spojení s § 419 ods. 1 Trestného poriadku vyslovil, že sťažovateľ sa osvedčil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia uloženej mu rozsudkom č. k. 4T/119/2011-1624 z 30. augusta 2018 v spojení s rozsudkom krajského súdu sp. zn. 3To/3/2019 z 28. marca 2019, ktorým bol uznaný vinným zo spáchania zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 a 2 písm. c) Trestného zákona spáchaného v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona, za čo mu okresný súd uložil trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov, ktorého výkon okresný súd podmienene odložil na skúšobnú dobu v trvaní 4 rokov, a zároveň sťažovateľovi uložil obmedzenie podrobiť sa v súčasnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo iného výchovného programu.

3. Proti uzneseniu okresného súdu podal prokurátor sťažnosť, o ktorej rozhodol krajský súd napadnutým uznesením tak, že podľa § 194 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku zrušil prvostupňové uznesenie, podľa § 419 ods. 1 Trestného poriadku a § 52 ods. 1 Trestného zákona vyslovil, že sťažovateľ sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia neosvedčil a trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov vykoná. Krajský súd sťažovateľa na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

## II.

### Argumentácia sťažovateľa

4. Krajský súd svoje rozhodnutie založil na tom, že sťažovateľ počas skúšobnej doby spáchal 13 priestupkov na úseku cestnej dopravy, ktoré nepovažoval len za priestupky malej závažnosti, čím nenaplnil podmienku vedenia riadneho života počas plynutia celej skúšobnej doby. Podľa sťažovateľa krajský súd celkom zjavne odignoroval jeho podstatné námietky a skutkové okolnosti a neposúdil vec zo všetkých ústavnoprávných hľadísk, čo malo za následok nesprávne vyhodnotenie skutkového stavu a v konečnom dôsledku vydanie nezákonného rozhodnutia, ktoré hrubo zasiahlo do označených práv sťažovateľa.

5. Prokurátor mal možnosť navrhnúť okresnému súdu rozhodnutie o neosvedčení už v priebehu skúšobnej doby na základe vlastných zistení, resp. podľa priebežných správ probačného a mediačného úradníka, čo však neurobil. V prípade, že by bolo rozhodovanie o osvedčení páchatel'a začaté už skôr, okresný súd mohol rozhodnúť aj o primeranom predĺžení skúšobnej doby, v ktorej mohol sťažovateľ súdu preukázať, že uložený podmienený trest odňatia slobody naplnil svoj účel a došlo k jeho úspešnej prevýchove, a preto je rozhodnutie o nariadení výkonu nepodmieneného trestu odňatia slobody neprimerane kruté, podstatným spôsobom zasahujúce nielen do práv sťažovateľa, ale aj jeho najbližšej rodiny, keďže je ženatý, má 4 maloleté deti, pričom jeden syn trpí oneskoreným vývojom osobnosti a vyžaduje si celodennú starostlivosť a zvýšené finančné výdavky.

6. Napadnuté uznesenie je formalistické. Krajský súd opomenul, že zo strany konajúceho súdu je potrebné okrem formálneho naplnenia podmienok podľa § 52 ods. 4 Trestného zákona skúmať aj motiváciu odsúdeného vo vzťahu k dodržiavaniu zákona či vedeniu riadneho života. Sťažovateľ v danej súvislosti poukázal na záverečnú správu probačného a mediačného úradníka zo 14. apríla 2023, z ktorej vyplýva, že sťažovateľ počas celého trvania skúšobnej doby v plnom rozsahu spolupracoval, dostavoval sa včas na všetky určené termíny, plnil dohodnutý probačný program a podrobil sa uloženému výchovnému programu. Sťažovateľ poukázal aj na individuálne okolnosti spáchania niektorých priestupkov, skutočnosť, že všetky sankcie za priestupky boli okamžite uhradené v blokovom konaní, a navyše niektoré z priestupkov mala v skutočnosti spáchať jeho manželka.

7. Sťažovateľ spochybnil aj obsah napadnutého uznesenia v tom kontexte, že použitím analógie Trestného zákona a zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov je možné dospieť k záveru, že zaplatením pokuty uloženej v priestupkovom konaní dochádza k vykonaniu sankcie za priestupok, a tým aj k zahladeniu priestupku. Podľa názoru sťažovateľa sa krajský súd pri svojom rozhodovaní vôbec nezaoberal skutočnosťou, či

v čase rozhodovania o osvedčení bolo vôbec možné na tieto priestupky a udelené sankcie prihliadať.

### III.

#### **Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti**

8. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). Na predbežnom prerokovaní ústavný súd potom preskúmal, či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Podľa § 56 ods. 2 písm. d) zákona o ústavnom súde ústavný súd môže na predbežnom prerokovaní bez ústneho pojednávania uznesením odmietnuť návrh na začatie konania, ktorý je neprípustný.

9. Podľa § 55 písm. a) zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania je neprípustný, ak sa týka veci, o ktorej ústavný súd už rozhodol, okrem prípadov, v ktorých sa rozhodovalo len o podmienkach konania, ak v ďalšom návrhu už podmienky konania boli splnené.

10. Sťažovateľ neuviedol, že ústavný súd uznesením č. k. IV. ÚS 294/2024-13 z 11. júna 2024 rozhodol o jeho predchádzajúcej ústavnej sťažnosti smerujúcej proti napadnutému uzneseniu, doručenej ústavnému súdu 13. mája 2024, ktorou namietal porušenie základných práv podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 36 ods. 1 listiny, podľa čl. 47 ods. 3 ústavy a čl. 37 ods. 3 listiny, podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, podľa čl. 50 ods. 3 ústavy, práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a práva podľa čl. 47 ods. 2 charty. Táto ústavná sťažnosť bola odmietnutá ako zjavne neopodstatnená.

11. V teraz prerokovávanej ústavnej sťažnosti sťažovateľ opäť brojí proti napadnutému uzneseniu, doslovne preberá celý obsah predchádzajúcej ústavnej sťažnosti, ktorú podal tentokrát bez zastúpenia advokátom.

12. Ústavný súd zistil, že sťažovateľ v predchádzajúcej ústavnej sťažnosti (IV. ÚS 294/2024) namietal to isté rozhodnutie krajského súdu, z tých istých dôvodov (v zásade porušenie práva na súdnu ochranu, práva na spravodlivé súdne konanie). S prihliadnutím na uvedené ústavný súd vyhodnotil aktuálnu ústavnú sťažnosť ako totožnú s predošlou, o ktorej rozhodnutie predstavuje prekážku *res iudicata* v zmysle § 55 písm. a) zákona o ústavnom súde. Z uvedených dôvodov ústavný súd sťažnosť odmietol pre neprípustnosť podľa § 56 ods. 2 písm. d) zákona o ústavnom súde.

**P o u č e n i e :** Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

**V Košiciach 10. septembra 2024**

**Libor Duľa**  
predseda senátu